

Hassas Konular

Ulusal Güvenlik – Ulusal Çıkar – Uluslararası İlişki

F. Sema Barutcu Özönder*

27 Haziran 2014

Türkiye son 12 yılını, oyuyla birlikte siyaseten vekaletini değil yalnızca, ulusal güvenlik ve ulusal çıkarının da sonuna kadar korunmasının vekaletini de verdiği bir partiyi tek başına iktidar yapmanın sonuçlarını görmeye başladı.

Oy verenler, son 12 yıl içinde gittikleri sandıktan her defasında aynı partiyi oyunu artırarak çıkardıklarına göre, güvenlik ve çıkarları bakımından iktidar partisine inanç ve güvenlerini her defasında tazelediklerini, güçlendirdiklerini de söylemek bu bağlamda mümkün görülmektedir. Türkiye’de bugün, mevcut halinden memnun, bir partiye ve özellikle onun genel başkanına hayranlığın ötesine geçen bir kendinden geçme halinin mutluluğunu yaşayan ve bu mutluluğun bitmesini hiç istemeyen bir kesimin varlığından rahatlıkla söz edebiliriz.

Uyanıklık ve farkındalığı körelten bu kendinden geçme halinin, parlamenter demokratik sistemlerde vatandaşın iktidar ve muhalefet karşısında, sandık aralarında üstlendiği sürekli denetleyici ve hesap sorucu konumda olma görev ve yükümlülüğünü zayıflattığı, hatta yok ettiği bir dönemi idrak ediyoruz. Türkiye’nin oy verenleri “her şeyi yalnızca oy verdiği ‘büyüklerinin’ bildiği”ni düşündüğü, kendisine iyi bir seyirci olma rolünü bile vermek istemediği bir ortamı yaşıyor sanki.

Bu vasat, doğal olarak Türk ulusal güvenliğinin ve Türk ulusal çıkarlarının yok sayılması için çok elverişli bir vasatı da yarattı. Türk devletinin ulusal güvenliğinin içte ve dışta korunmasından sorumlu kılınan güçlerin kendinden geçen kitleye yönelik sürdürülen güven sarsma ve itibar kaybettirme faaliyetinin sonuçlarının alınmaya başlanılacağı düşünülmesi bir anı yaşamaya başladık. Türk medyasında, kendinden geçen kamuoyuna iktidar ve muhalefet partilerinin sözcüleri, danışmanları ve taraf belirlemiş sair konuşurları “Kürt kamuoyu”ndan, “Kürt ulusal çıkarları”ndan ve “Kürt ulusal güvenliği”nden ve onun nasıl korunup teminat altına alınacağından konuşuyorlar. Kendinden geçenler, bu “Kürt kamuoyu”nun “ulusal güvenlik ve ulusal çıkarları”nın “tek bayrak, tek vatan, tek devlet” sloganları eşliğinde Türkiye’de mi yoksa nerede temin edip korumaları gerektiğini bile yalnızca “büyüklerimiz bildiği” için sorma gereğini duymuyorlar bile.

Kendinden geçenlerin ne zaman ve nasıl kendine gelebileceği üzerinde kafa yorup kendi aralarında uzlaşanlar, bilmiyorlar ki, Türkiye’de “büyük uzlaşısı”nın sağlanması kendinden geçme halinin sürmesinin sürdürülmesiyle değil, bir büyük uyanışla sağlanabilir.

İç ve dış güvenliğin esir edildiği, içten ve dıştan açık ve örtülü saldırıya maruz kaldığı, ulusal güvenlik siyasetinin çoktan terkedildiği bir ülkenin halkının uyandırılması görevinin yalnızca muhalefet partilerinin üstlenebileceğini sandığımız aşamayı Türkiye devleti ve milleti çoktan geçmiş bulunuyor.

Türk devletinin ve milletinin ulusal güvenliği ve ulusal çıkarlarının korunmasında iktidar partisi kadar, kendilerini iktidara aday gören partilerin tutum ve söylemleri uyanık kalmaya çalışanlara artık yeterli gelmediği gibi, sandıklarda öğrendikleri çaresizliğin dayanılmaz ıstırabının sürüklediği örtülü bir uzlaşmaya da mı götürdüğünü sorduruyor.

12 yıllık Türkiye Cumhuriyeti hükümetlerinin Türk ulusal güvenliğini ve Türk ulusal çıkarlarını yok saydığını vatandaş karşısında bilip söyleyenler yoksa hep, şimdi Irak Türklüğünün içinde bulunduğu durumdan çıkarmanın yolunun onları yedirip içirip giydirmekten ibaret bir siyasetin mi sahipleri idi. Kıbrıs ve Irak, Suriye ve elbette İran Türklüğünün kaderinin bir varil petrol karşılığında “Kürt ulusal güvenliği”ne ve “Kürt ulusal çıkarları”na tesliminin büyük uzlaşısı yapıldı da, kendini uyanık sananlar da mı bu arada uyutuldu yoksa.

Irak Türklerinin genel Türklük nezdinde asla kabul edilmeyecek şu andaki vaziyetine Türk siyasetçilerinin buldukları hal çaresine bakılacak olursa, onlar için ya güvenli alanlar oluşturulması ya da yedirilip içirilmesi, giydirilmesi ve ceplerine biraz da harçlık olsun diye para toplanıp gönderilmesi yeterli. Hükümetinki ise yıllardır belliydi ve Irak Türklüğüne izledikleri bilinçli siyasetin arzuladıkları ve hedefledikleri sonuçlarını artık almaya başlayacaklarını yüksek sesle ifade ediyorlar. Sessiz devrimciler, şimdi Irak Türkü Musul’da, Telafer’de, Kerkük’te, Tuzhurmatu’da, Erbil’de; yani kısaca Türkmeneli’nde ölümler ses çıkarmadan öl diyorlar. Sessiz ölüm...

Irak’ı Türkiye’den önce kendilerine yurt yapıp, üstelik kesintisiz 1000 yıl yönetenlerine; Irak Türklüğüne “Büyük İstikrar”ın oyuncularının biçtiği rol sessizce ölmek. Bu sessiz ölüm senaryosunda Irak Türklüğünü, Kürtlere muhtaç etmek ve ekonomik çıkar birlikteliğinde “ortak” olmaya zorlamak gibi Türk Tarihinde şimdiye kadar görmediğimiz sinsi bir plan da yer almakta.

Ancak şüphesiz “Büyük Oyunu” kurup kendilerini Dünya’nın efendileri sananların, bu “Büyük Oyun”un muhtelif senaryolarında “Türk’e kefen biçmenin” sonuçlarını da hesaba katarak oynayacak kadar “zeki” olduklarını düşünmek isteriz.

*Prof.Dr. F. Sema Barutcu Özönder, KÖKSAV Bşk.

KÖKSAV E-Bülteni, KÖK Sosyal ve Stratejik Araştırmalar Vakfı (KÖKSAV) tarafından çıkarılmaktadır. KÖKSAV bağımsız ve bağlantısız, günlük siyasî konumu olmayan bir kurumdur; merkezine Türkiye ve Türk dünyasını alarak araştırmalarını ulusal ve uluslar arası sosyal, siyasî ve stratejik konulara yoğunlaştırır, araştırma ve incelemeler yapar. Dolayısıyla, bu yayında ifade edilen bütün görüşler, değerlendirmeler ve varılan sonuçlar yalnızca yazarlarına aittir.

© 2014, KÖK Sosyal ve Stratejik Araştırmalar Vakfı. Bütün hakları saklıdır.